

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 13. Tractatus Cassiani de Incarnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A. C. 430.

ficat, quantum se ingens scandalum affligat, & maxime dolet, quod Dorotheus Anathema pronuntiaverit in illos, qui Virginem, Matrem Dei, dicerent, pluresque palam Jesu Christi Divinitatem negarent. Acacius in sua responsione S. Cyrillum hortatur, ut pacem procuraret. *Venerunt enim ad nos, inquit: multi ex Civitate Constantinopolitana, tam Clerici, quam Laici, qui propositiōnem illam pronuntiatam defendere videntur, & affirmant, eam in substantia nihil, quod Symbolo Apostolorum, aut Nicæno contrarium sit, continere. Et postea: Epistolam tuam S. Episcopo, Joanni Antiocheno, legendam tradidi, quem valde commovit, nam quamvis ante breve tempus ad Episcopatum assumptus sit, idem ei, ac nobis senibus sensus est, eaque vitæ integritate fulget, ut ab omnibus Orientis Episcopis maximi aestimetur. Moneo etiam, ut rem tantam ea mansuetudine, & prudentia, quæ tuæ dignitati par sit, pertractes.*

§. XIII.

Tractatus Cassiani de Incarnatione.

epist. ad Nest. I. p. Conc. Ephes. c. 18. Interim S. Cœlestinus Papa, acceptis Nestorii sermonibus, & deinde Epistola ejus, aliisque scriptis, quæ per Antiochum miserat, antiquam responderet, omnia in latinum transferri voluit. *Tractatum*

Statum etiam componi ad defendendam Sæculum V.
A. C. 430.
Doctrinam Catholicam contra hanc novam Hæresin jussit; & sine dubio ipsius mandato factum, ut S. Leo tunc temporis Ecclesiæ Romanæ Archidiaconus id laboris commiserit Joanni Cassiano, quod ad hanc operam præstandam cæteris aptior esset, quippe linguam Græcam calabat, & diu Constantinopoli fuerat versatus. Cum Collationes suas ab aliquo jam tempore absolvisset, impostero sibi sibi proposuerat; sed S. Leonis precibus resistere non valuit. Ergo Tractatum de Incarnatione concinnavit, in septem Libros divisum. In Libro I. plerasque Hæreses, huic Mysterio adversas, enarrat. Tum sermone ad Pelagianos digreditur, quorum Principia erroribus Nestorii viam stravisse putat; *Cum enim crederent, inquit: hominem viribus propriis absque peccato esse posse, idem de Jesu Christo sentiunt, eum nempe fuisse purum hominem, & libero Arbitrio tam bene usum, ut omnia peccata evitaverit; ideo solum in Mundum venisse, ut nobis bonorum operum exemplum daret; post Baptismum suum factum fuisse Christum, & post resurrectionem Deum.* Serm. 3. n. 6.

tamen hæc non erat Nestorii Doctrina, nam expresse dicebat, Verbum divinum jam in Sinu Mariæ homini unitum fuisse; id ex adducto exemplo S. Elisabethæ

C 4 mani

Sæculum V. manifeste colligitur, in modo solum, quo
 A. C. 430. Deus, & homo uniebantur, errabat. Cas-
 Sianus quidem, quem hic refert errorem,
 Serm. 4. n. 3. adscribit Leporio, cujus historiam, & Re-
 4. Serm. 5. tractationem summatim recenset. In Li-
 n. 5. bro II. & III. probat, Jesum Christum esse
 Sup. XXIV Deum, & Hominem, atque Virginem,
 S. 48. Matrem Dei, *Theotocos*, non solum *Chri-
 stotocos* vocari debere. In quarto ex S.
 Scriptura unitatem Jesu Christi demon-
 strat, in quinto probare prosequitur, hanc
 unitatem esse realem, non moralem, &
 multa Nestorii asserta refutat. In sexto
 se fundat in Symbolo Antiocheno, secun-
 dum quod Nestorius fuerat baptizatus.
 In ultimo Auctoritatem Patrum Græco-
 rum, Latinorumque, præsertim Sancti
 Joannis Chrysostomi, Magistri sui, addu-
 cit. Atque Epilogus pathetica exhorta-
 tio est ad Ecclesiam Constantinopolita-
 nam. In toto opere de Nestorio ut Con-
 stantinopolitanæ Sedis Episcopo loquitur;
 hinc patet, hos libros ante ejusdem de-
 positionem, & celebrationem Concilii
 Ephesini conscriptos.

§. XIV.

*Epistola S. Cælestini Papæ contra
Nestorium.*

p. 1. Conc. Nestorius, cum nullam a Papa respon-
 Eph. c. 17. sionem accepisset, secundam ad eum
 Mem. Garn. epistolam per manus Valerii, qui Impera-
 p. 69. tori